

По-гіталовському, КОМПЛЕКСНО

ПЕРШЕ ДОРУЧЕННЯ

Для Анатолія Рішняка, тракториста артілі імені Ватутіна, минулий рік особливо примітний. Тоді він вперше одержав важливе комсомольське доручення — очолити комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи. На площі 80 гектарів його ланка збрала по 38 центнерів зерна з кожного гектара. Цей урожай вдвоє вищий, ніж по колгоспу в цілому. Назавжди залишиться в пам'яті Анатолія Рішняка зустріч з передовими кукурузоводами країни Євгенією Долиннюк, Марією Загладною та іншими. Вона відбулася в столиці України на нараді молодих кукурузоводів республіки. Багато цікавого привіз тоді Анатолій в рідний колгосп. А згодом успішно підготувавшись до весни, ланка

вийшла в поле. Своєчасно і якісно була проведена сівба кукурудзи. Вийшли хороші квадрати, нормальна густота рослин в гніздах. Тепер ланка проводить обробіток міжрядь. Зелені сходки обіцяють рясний урожай.

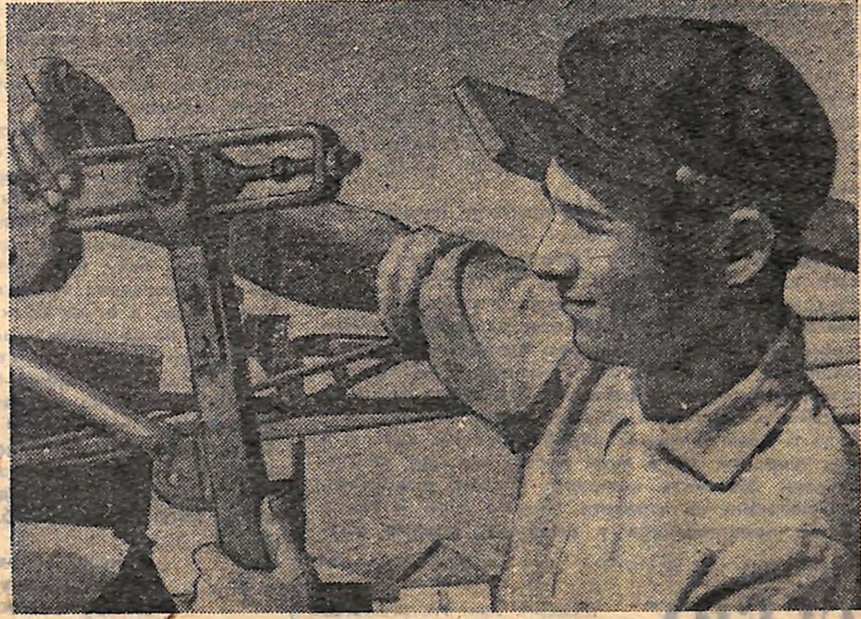
Ще одна подія запам'ятається Анатолію на все життя. Комсомольська орга-

нізація рекомендувала його в партію. Тепер він — кандидат в члени КПРС. І перше його партійне доручення — виростити по 50 центнерів кукурудзи на площі 140 гектарів і по 350 центнерів зеленої маси на площі 110 гектарів.

Що ж, у комуністів слово не розходиться з ділом. Анатолій Рішняк свого слова дотримується.

В. БУРЛАЧЕНКО,
секретар Устинівського райкому комсомолу.

Ще тільки колосяться хліба, тужаві колос, а Андрій Гринько хоч сьогодні готовий вихити на збирання врожаю. Його зерновий комбайн вже давно відремонтований. А зараз комсомолец закінчує ремонт силосозбирального агрегату. Так трудяться молоді механізатори в артілі імені Шевченка Новопраського району. На знімку: Андрій ГРИНЬКО. Фото М. САВКУНОВА.

МІЦНА ПЕРШІСТЬ

КОЛГОСПНИКИ артілі ім. ХХІІ з'їзду КПРС Добровеличківського району першими у районі закінчили сівбу ранніх культур: кукурудзи, соняшника, буряка. Одними з перших і почали обробіток їх. Молодіжна бригада № 2 розпочала міжрядний обробіток кукурудзи на площі 443 гектарів. Її очолює молодий комуніст Микола Черьомушкін. Впроваджуючи передовий досвід знатного механізатора О. В. Гіталова по вирощуванню кукурудзи без затрат ручної праці, трактористи провели боронування площ в двох напрямках. Це прискорило появу рослин. Бригада за короткий строк закінчила перший міжрядний обробіток кукурудзи.

Механізатори Віктор Дайнеженко та Анатолій Антонов працюють по-комуністичному. За короткий строк вони пробукетували сходки буряка на площі 134 гектарів, провели спущування і підживлення рослин на площі 90 гектарів. 150—200 процентів — ось такий щоденний результат роботи буряководів.

В. КОПЕЙКІН,
наш позаштатний кореспондент.
Добровеличківський район.

СТРІМКО тягнуться до сонця молоді пагічки кукурудзи. В кожному гнізді — по дві рослини. Та й квадрати на всіх 1490 гектарах напружають тони. Тож обробляти посіви можна без затрат ручної праці. Поспішають механізатори артілі імені Карла Маркса. Працюють у дві зміни, на підвищених швидкостях. При такій організації праці посіви в одному напрямку вже спущені. В іншому — вперано понад 900 гектарів.

Перед у змаганні на обробітку посівів ведуть В. Жмурко, В. Кропивницький, Ф. Слободянюк. За зміну вони встигають обробити по 28—29 гектарів.

Розпочато підживлення посівів.
М. ШЕВЧУК,
Ульянівський район.

КОЛИ ГОДИНА ДНЯ КОШТУЄ...

НА ПОДВІР'І колгоспної контори вишикувались автомашини. Біля гаража сиділи водії в чеканні наряду. Сонце стрімко підбивалося вгору, припікало.

— І чого це так довго завгоспа немає? — заклопотано сказав один з шоферів.

— Вже сьома година...

— Поки доїдеш і вісім буде...

Нарешті наряди виписані. Десь о восьмій годині ранку машини вирушають в путь. Одні — розвозити людей в поле, інші — за вантажем.

Пізненько починається робочий день в артілі. Коли врахувати, що літнього дня світає рано, то в цей день було прогаяно майже чотири години дорогоцінного часу. Скільки можна зробити за ті чотири години? Пора гаряча, відповідальна. І кожна хвилинка для дбайливих господарів варту одного дня.

Контора колгоспу імені Карла Маркса розташована в селі Рівному. До кожної бригади — чималій шлях. До третьої, наприклад, 7—8 кілометрів. Та до бурякової плантації ще 4—5. Не близько. Отже, на переїзді та наряди марнується, принаймні, дві—три години. Та не лише затримка з нарядом відбирає час. В третій бригаді працює комсомольсько-молодіжна ланка буряководів, яку очолює Катя Маноїленко. В ланці — 21 чоловік. Не можна сказати, що всі тут дисципліновані. Трапляється, що деякі не виходять на роботу, або занадто вже неквапливо збираються. Тоді доводиться чекати один одного, щоб їхати на поле разом. Буває й так, що довго немає машини, яка повинна везти людей в поле.

— Не буде машини — коней запряжемо, — заспокоює в таких випадках дівчат бригадир Л. Горбатенко. — За

тиждень кінчимо сапати, уважайте, що впералесь.

План робочого дня чомусь мало турбує бригадира: наряди, бачте, правління дає. Голові колгоспу, мабуть, видноше. Тому на полі часто й починають роботу десь аж о дев'ятій годині.

Колгосп імені Карла Маркса забарився у цьому році з проривкою буряків. Плантації заросли свиріпою, осотом. Густота посівів ускладнює роботу по догляду за посівами — прополото лише половину площі. На районній нараді голів колгоспів та агрономів правління цієї артілі і його голова т. Олексієнко критикувались за розтягування календарних строків польових робіт. Але висновки з критики не зроблено. Організація роботи в господарстві так і залишає бажати кращого. На плантаціях напруження не видно.

У свій час тут складалася хороша традиція — комсомольці райцентру приїздили в колгоспи, допомагали своїм товаришам. Відчувалась справжня комсомольська підтримка. Тепер же райком комсомолу мало цікавиться ділами в комсомольсько-молодіжних ланках буряководів, тим більше — шефською допомогою. В колгоспній майстерні є шит з ім'ям ланкової К. Маноїленко, де розписані зобов'язання ланки. По 300 центнерів на кожному з 42 гектарів зобов'язалась вона виплєкати. Але шит досі не встановлено на полі. Ні разу не організували недільника комсомольці райцентру, щоб допомогти колгоспній молоді. А час іде, росляни на зарослих бур'янами плантаціях стікають.

С. ФУРМАН,

с. Лозоватка
Рівнянського району.

ПО ДВІ НОРМИ

МЕХАНІЗАТОРИ тракторної бригади Григорія Ковтушенка старанно доглядають посіви кукурудзи, соняшника. Вже спущено 305 гектарів в двох напрямках. Працюють трактористи у дві зміни. Олександр Дубченко, Василь Шенченко, Іван Гончаров при нормі 21 гектар обробляють за день 35—40.

Д. АНДРОСОВИЧ,
Колгосп імені Кірова
Бобринецького району.

КОМСОМОЛЬСЬКУ-НА-АМУРІ — 30 РОКІВ

КОМСОМОЛЬСЬКУ-НА-АМУРІ, 11. (ТАРС). 30 років тому, 12 червня 1932 року до глухого тайгового села на березі Амуру причалив пароплав. Сотні юнаків і дівчат з усіх кінців країни приїхали сюди за путівками комсомолу будувати місто.

Тепер Комсомольськ-на-Амурі — це сучасне соціалістичне місто з учбовими закладами, палацями культури, кінотеатрами, парками, стадіонами, бібліотеками, телецентром, драматичним театром, асфальтованими вулицями і площами — великий індустріальний центр Далекого Сходу. Безперервним потоком ідуть звідси в усі кінці країни метал, нафтопродукти, машини, товари народного споживання.

КОМСОМОЛЬСЬКІ ГЕКТАРИ ПОВИННІ БУТИ НАЙВРОЖАЙШИМИ

ДЛЯ ЦЬОГО ПОТРІБНО УБЕРЕГТИ ПОСІВИ ВІД БУР'ЯНІВ, УТРИМУВАТИ ЇХ У ЧИСТОМУ, СПУШЕНОМУ СТАНІ.

Пролетарі всіх країн, єднатесь!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ.

Рік видання VI
№ 72 (579)

Середа, 13 червня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ПРОСТА ІСТОРІЯ

А ПОЧАЛОСЬ все неждано-негадано. Я сидів у польовому вагончику, міркуючи, як краще випустити черговий номер «блискавки». Раптом зайшов молодий тракторист.

— Привіт обліковцю!

— Привіт, Ваня, привіт, — відповів я, не відриваючись від свого заняття.

Іван Половий сів біля мене. Прочитавши, про кого я пишу, замислився. Потім якимсь надмірно спонітим голосом, заговорив:

— Слухай, а коли ти про мене напишеш?.. Все Чайка та Горбенко, а я що гірший за них.

— Не гірший, Іване. Та показники в тебе нижчі. Наприклад, вчорашній день скільки ти обробив кукурудзи?

— Ну, сімнадцять гектарів.

— А норма?

— Всі дев'ятнадцять.

— Так про що ж писати? Про те, що ти норму не виконуєш?

Якось дивно Іван хитнув головою.

— Гадаєш, так і хочеться мені в твою «блискавку»? Гм, я це просто так, жартома...

Знав я, що не жартома говорив Іван. Був час, коли на сівбі кукурудзи разом зі своїм помічником Григорієм Богдановим не випускав І. Половий Перехідного вимпела. А ось на міжрядному обробітку йому «не везло». То на зміну вийти проспів, і на поле виїде, коли сонце припікає; то в клубі демонструється хороший фільм — раніше «пошабашить». От і результати не зовсім похвальні.

Наступного дня Іван працював в другу зміну. По дорозі зайшов у вагончик, подивився на нову «блискавку» з фотографією молодого механізатора Віктора Чайки. Прочитав, щось сказав про себе і вийшов.

А ранком я старанно виводив на дошці показників напроти прізвища І. Полового цифру «115» — процент виконання вчорашнього завдання.

Та про все це писати у стіннівці не поспішав. Здалося, що успіх Івана випадковий, повезло хлопцеві на цей раз.

Минуло ще три дні. Цифра проти прізвища Полового не зменшувалась.

І ось я знову сиджу і міркую, як краще випустити «блискавку». На цей раз вона присвячувалась І. Половому. Коли ж газета вже висіла, Іван не зайшов у вагончик, а тільки, відчинивши двері, крадькома глянув на неї і жартома кинув:

— А чому фотографії немає, обліковцю?

Я посміхнувся.

— Буде, Ваня, обов'язково буде.

Підійшов і міцно потиснув йому руку.

Г. ФІЛАТОВ,

обліковець тракторної бригади артілі «Радянська Україна», наш позаштатний кореспондент.

Новопраський район.

Сформовано уряд Лаосу

КХАН-ХАЙ (Лаос). Спецкор. ТАРС А. Силанін передає: 11 червня принц Суванна Фума оголосив з балкона будинку, де відбувалась зустріч трьох лаоських принципів про сформування тимчасового коаліційного уряду Лаосу.

До складу уряду входять сім прихильників Суванна Фуми, чотири представники від партії Нео Лао Хак Сат, п'ять від в'єтнамського угруповання і три від так званих в'єтнамських нейтралістів.

Уряд складається з 12 міністрів і семи державних секретарів.

Принц Суванна Фума, крім поста прем'єр-міністра, займає пост військового міністра, заступниками прем'єр-міністра є принц Суфанкувонг і генерал Фумі Носаван, які будуть також відповідно міністрами економіки і фінансів. На пост міністра закордонних справ призначений Кінім Фолсена, а внутрішніх справ Фенг Фонсаван. Обидва є прихильниками Суванна Фуми. Таким чином у розв'язанні лаоської кризи зроблено важливий крок.

ВСЯКИЙ РАЗ, коли вдумуюся в суть своєї роботи, переді мною постає ряд запитань. Комсомольський організатор. Чим виміряти твою діяльність? Може чого не доробляеш? Сьогодні ти безвільно пробуєш на відстаючій фермі, а вчора достеменно розбирався в справах первинної організації колгоспу. Жодній лічильній машині не під силу правильно врахувати затрати твоєї праці, душевної енергії.

Щиро кажучи, коли мене призначали комсоргом обкому, я не зовсім чітко уявляв свої функції і роль. Складалося враження, що комсорг — це, так би мовити, евоєрідний посередник між обкомом і райкомами комсомолу. Але життя, практика незабаром розвіяли ці уявлення. Шоправда, на кожному кроці тебе підстерігає небезпека опинитися в ролі опікуна райкому, розпоршити свою увагу на дрібних, другорядних справах. Тому старіємося завжди разом з інструктором Іваном Гончаровим знайти ту головну ланку, взявшись за яку, можна витягувати весь ланцюг.

Та робити якісь всеосяжні узагальнення поки що ранувато. Вважаю за краще розповісти про окремі штрихи своєї діяльності. Онуфріївську комсомольську організацію знаю непогано, бо тривалий час працював там секретарем райкому і, отже, з перших кроків вирішив почати знайомство з Новогеорґіївським районом. Першим секретарем тут працює молодий комсомольський працівник Володимир Ткачук. До недавнього минулого він був агрономом великоандрусівського колгоспу імені Леніна. Порадився з ним і вирішив, що мені краще за все побувати в артілі імені Чапаєва.

— Петро Богдан, наш інструктор, ось вже двічі бував там, а діло не з місця, — заклопотано говорив секретар.

— Нехай тоді й Петро їде зі мною, — порадив я. — Напевне, інструктор теж чогось не доробив у цьому колгоспі.

Так і порішили. Коли розібралися на місці, було над чим замислитися. Комсомольського секретаря артілі Михайла Лінєнка настільки поглинула безвідповідальність, що з січня до березня по 40—50 чоловік не сплачували внески. Відчуваючи, що за такі речі по головці не поглядять, він пустився в окоманіювання — за один місяць здав членські внески зі своїх грошей. Присоромили його дошкульно, роз'яснили, що справа не в якихось там копійках.

Членські внески — один з виявів дисциплінованості членів ВЛКСМ. А її, дисципліни, саме і бракує тут. Справа дійшла до того, що одна з бригадних організацій ледве на ладан дише — фактично роз-

палася. Довелося, засукавши рукава, допомогти, навести порядок в комсомольському господарстві.

Тривалий час провели на свинофермі. Молодь тут працює чудова: допоможи їй, створи умови для роботи — гори зверне. Після розмови з свинарками М. Лінєнко, напевне, уяснив собі, що на ферму треба частіше навідуватися, бо і його око тут потрібне. Та й інструктор райкому з цієї поїздки зрозумів, що своє перебування у колгоспі він повинен використовувати не для інспекторського облідування, збирання фактів до інформації чи проекту рішення, а для того, щоб глибоко розібратися в справах, подати допомогу вожакам молоді.

З СВОГО порівняно невеликого досвіду можу сказати, що робота комсорга обкому буде плідною тільки тоді, коли він не хапається за все відразу, а зосереджує увагу на головних прогалинах, доходить до кожної організації, групи. В Онуфріївському районі є колгосп імені ХХ з'їзду КПРС (с. Омельник). Первинну організацію в райкомі не хвалять і не гудять особливо — вона лічиться в «середняках». А от коли колпну глибше, поговорив з секретарем колгоспної парторганізації т. Погрібним, склалася інша думка. Головного тут ще не зробили — не позбулися, не витривали з практики роботи інертності. І вона, як будяк на ниві, часто глушить навколо себе притаманну молоді енергію. Секретар первинної організації Люся Семігран твердила, що збори проводить порівняно регулярно. Але користі від них замало. Їх рішення, які є нерівництвом до дії, являють собою розпливчасті заходи, нашивдоруч написані чернетки. Комсомольці не мають певних доручень. На полях тільки по чутках можеш довідатися, де розташовані комсомольські гектари. В артілі є солідна база росту комсомольських рядів, але з молоддю ніхто не працює, бо Л. Семігран на фермі і в ланки навідується принагідно.

Довелося скликати членів комітету, нагадати їм про обов'язки, вказати головні напрямки в роботі. Кіномеханіку Володимиру Грушаку доручили підготувати двох чоловік до вступу в комсомол; завідувач клубом Юна Мірошніченко взялася за виготовлення щитів на комсомольські гектари. Члени комітету з усією прямоотою висловили своє невдоволення пасивністю Л. Семігран. Комсомольці артілі обрали своїм секретарем Станіслава Кохна — енергійного, беручого до діла юнака.

Було б самовпевненням перебільшенням, коли б я почав твердити, що в моїй роботі все йде, як написано. Діяльність комсорга обкому різнобічна, і тут потрібно не втратити почуття міри й такту, щоб не перетворитися у штовхача, опікуна рай-

комів комсомолу. Мені, як, мабуть, й іншим комсоргам, напевне, доводилося вже потрапляти в сутички з секретарями райкомів комсомолу.

Зішлюся на такий приклад. Заходжу якимось після поїздки по колгоспах в Онуфріївський район комсомолу і кажу секретарям В. Волкову та М. Голобородьку:

— Що ж це ви, товариші, підсумки політосвіти досі не підбили?

А вони щиро ображаються, мовляв, самі знаємо, що робити.

— Та й в комсомол малувато прийнято.

— Намає бази росту, — відповідають.

Терпеливо роз'яснюю, що така думка хибна. Сперечаємося, доводимо один одному, поки таки зі скрипом погоджуються в моїй правоті. Тут же вирішуємо, хто і за що візьметься, в якому колгоспі треба перш за все побувати. В кожному такому зіткненні не заспокоюють до тих пір, поки не дійдемо спільно прийнятної думки. Гадаю, що різнобій, компроміси — тільки нашкодять справі.

ЯКІ НАШІ плани на найближче майбутнє? В контакті з обкомом, райкомами ЛКСМУ маємо на меті провести міжрайонний семінар секретарів первинних організацій, обмінятися думками, виявити «вузькі місця» в роботі. Уточнимо шляхи до повного виконання комсомольських зобов'язань в цьому році.

Незабаром з участю інструкторського апарату Онуфріївського райкому комсомолу займемося узагальненням досвіду роботи кращої в районі комсомольської організації артілі «Шлях Леніна». Тут є чого навчитися іншим як в постановці внутрішнікової роботи, так і в боротьбі сільських комсомольців за особистий вклад в семирічку.

Виникають іноді й незрозумілі питання. Ось не так давно розробили ми умови зитання молодих кукурудзівців і тваринників в цілому по території виробничого управління. Але на практиці, вже зараз бачу, потрапляємо в тупик. Представити до нагородження грамотами можна через обком комсомолу, а от як бути з преміями? Хто повинен виділяти на це кошти — невідомо.

Або ще таке. У нас створюється рада молодих спеціалістів. Як повинна будувати вона свою роботу? Чи правомірно заслухувати на ній звіти молодих агрономів, зоотехніків? З яких питань? Виникає деяке побоювання, щоб рада не дублювала бюро райкомів комсомолу. Мені здається, що нам, комсоргам, є практична необхідність обмінятися думками в цих питаннях через обласну молодіжну газету.

І. СИНІПОСТИЛ,

комсорг обкому комсомолу при Новогеорґіївському територіальному виробничому колгоспно-радгоспному управлінні.

НА ЗАСАДАХ ГРОМАДСЬКИХ, КОМСОМОЛЬСЬКИХ

ОДНІЄЮ з дійових форм залучення до активної громадської діяльності комсомольців є створення при райкомі комсомолу постійно діючих комісій та позаштатних відділів. При нашому райкомі діють виробничі комісії по роботі серед молодих тваринників і механізаторів, по культурно-масовій роботі та позаштатні відділи: організаційний, фізкультурно-масовий, загальний відділ та методична рада по політично-масовій роботі.

Ці комісії та відділи дають можливість тримати тісніший зв'язок комітету комсомолу з широкими верствами молоді. Комісії мають в своєму складі від 7 до 15 чоловік. Наприклад, виробничі комісії налічує 11 членів комсомольських активістів, спеціалістів сільського господарства, кращих виробничників. Очолює її молодий комуніст агроном Петро Опря. Комісія допомагає комітетам комсомолу в організації соціалістичного змагання між ланками, фермами, бригадами, контролювала хід републіканського рейду по перевірці стану зимівлі худоби. За її ініціативою та при активній участі всіх членів комісії кращі комсомольці направляються для роботи на ферми, в тракторні бригади та на навчання в училища механізації. В колгоспі імені ХХ з'їзду КПРС комісія разом з районним комітетом ДТСААФ організувала курси по підготовці інструкторів по впровадженню і раціональному використанню доільних апаратів.

За пропозицією виробничої комісії тільки в першому кварталі комітету комсомолу направили на постійну роботу на тваринницькій фермі 112 юнаків і дівчат. Відчутну допомогу пер-

винним організаціям подає комісія по культурно-масовій роботі, яку очолює художній керівник районного Будинку культури Микола Швець, та методична рада по політично-масовій роботі, якою відає позаштатний секретар райкому комсомолу Михайло Васюк. Цикли лекцій по Програмі КПРС в селах району, організація вечорів «Нам жити при комунізмі», «В чій рядях крокує щастя», проведення тематичних зборів «В чому краса людини», «Про ввічливість і такт» та інші — все це результати діяльності нашого активу.

З допомогою комісії по культурно-масовій роботі комсомол району зробив певні кроки в напрямку того, щоб стати справжнім господарем у клубах і бібліотеках. Хороші успіхи в цьому мають комсомольці сільгоспартілі «За комунізм». Тут при сільській бібліотеці створено бібліотеку на громадських засадах. Вона комплектується з особистої літератури юнаків та дівчат, і вже налічує в своєму фонді 250 книг. Одна лише комсомолка Ніна Булько подарувала громадській бібліотеці до двох десятків томів літератури. Сільський бібліотекар тут має двох громадських заступників — комсомолок Клавдію Бродську і Клавдію Пастушенко. Завдяки цьому бібліотека тепер працює з подовженим робочим днем. І хоча в колгоспі немає двору, де б не користувалися послугами бібліотеки, все ж Микола Зеєгер, Світлана Матосова та інші пропагандисти книги спрямовують свої зусилля до того, щоб кожний мешканець села став активним читачем бібліотеки.

Хороше прагнення в комсомольців села Калмазове — допомогти бібліотеці здобути почесне звання кому-

ністичної. Оленка Швець і Аня Івченко, Марія Жучок та багато-багато інших стають справжніми помічниками в роботі бібліотеки.

Надого запам'ятають учні Вільшанської школи №1 піонерський збір «Нам жити при комунізмі». Передова доярка району Валентина Позднякова вручила червоний прапоречок кращому загонові — «супутнику семирічки». Чудовою була зустріч піонерів з своїми старшими товаришами комсомольцями Миколою Крицьким, Олександром Мосінзовим, з членами райкому ЛКСМУ в день 40-річчя

піонерії. Такі зустрічі відбулися і в інших школах району. Цю справу організував позаштатний відділ шкіл.

Позаштатні секретарі райкому комсомолу Михайло Васюк й Станіслав Гуржос та інструктори Микола Голубко й Галина Беєз часто бувають у первинних організаціях, допомагають їм комітетам в підготовці і проведенні комсомольських зборів, самі беруть в них участь, входять з своїми пропозиціями на бюро райкому ЛКСМУ.

Громадські засади в комсомолі — справа нова і хороша. Життя вимагає від нас ще більш розширювати і вдосконалювати ці гнучкі форми роботи.

А. ЧАЛАН,
секретар Вільшанського райкому комсомолу.

УЧНІВСЬКА ЛЕКТОРСЬКА

ЗІНІЦІАТИВНИ комітету комсомолу Кіровоградської середньої школи №11 створена учнівська лекторська група, до складу якої увійшло 30 учнів старших класів. Мета групи — пропагувати рішення ХХІІ з'їзду КПРС, успіхи радянської науки і техніки.

За кілька місяців діяльності групи підготовлено і проведено 11 тематичних вечорів, прочитано 52 доповіді на різні теми. Виступи юних лекторів супроводжуються цікавими прикладами. Так, доповідь Лариси Гуревич на тему «Польоти в космос і радіоелектроніка» підкріплювалась демонструванням установки, що здійснює радіотелеуправління, виступ Олени Полторацької — показом напіпровідникових приладів.

Лекторська група має велику кількість наочних посібників: схем, плакатів, фотовиставок. Особливо показує те, що більшість посібників зроблена руками гуртківців — електрорадіотехніками, фотографами.

За короткий час учнівська лекторська група завоювала заслужений авторитет не лише серед учнів

своєї школи, а й серед дошкільного населення міста. Учні неодноразово виступали в літньому театрі парку імені В. І. Леніна, перед воїнами Радянської Армії, в клубі заводу «Червона зірка», на Новомиколаївці.

Заявок і запрошень на виступи надходить іноді стільки, що всі не можна й задовольнити.

Під час літніх канікул плануємо провести тематичні вечори в колгоспах і радгоспах області. Ось їх тематика: «Ленінський план в дії», «КПРС в боротьбі за створення матеріально-технічної бази комунізму», «Чудеса без чудес» та кілька інформацій про найновіші наукові і технічні досягнення.

Така форма позакласної роботи розширює, поглиблює знання учнів, вчить їх лекторської майстерності, а головне, сприяє пропаганді рішень Комуністичної партії і Радянського уряду, досягнень вітчизняної науки і техніки серед молоді.

З. ГРИЦЕНКО,
секретар комсомольської організації середньої школи № 11,
м. Кіровоград.

КОМСОМОЛКА В. Стучиліна — чи не наймолодша серед тваринників колгоспу ім. Котовського Новогеорґіївського району. Та завзята у роботі вона може помагати і з досвідченими доярками. В ці дні дівчина надоє по 11—12 літрів молока від кожної корови своєї групи.

Валя очолює також ланку кукурудзівців. Ланка ця дещо своєрідна: в неї входять бібліотекарі, медики, працівники споживчої кооперації та контори колгоспу. Чимало цінного, почального дізналася Валя Стучиліна на републіканській нараді молодих кукурудзівців, учасницею якої вона була. Після закінчення робочого дня, у вихідні, дівчата доглядають 24-гектарну плантацію качанистої. Вони борються за 60 центнерів зерна кукурудзи на кожному гектарі.

На знімку: Валя СТУЧИЛІНА.

Фото А. Шулімова.

ВПЕРЕД КОМСОМОЛЬЦІ ІДУТЬ

УЖЕ стало звичкою для всіх: коли мова заходила про другу молочно-товарну ферму колгоспу імені Леніна, то при цьому скрушно говорили: «Покращень немає і, мабуть, не буде». Пралаїння артілі час-то міняло доярок, завідуючих фермою, та змін не сталося. В найкращі місяці добові надой становили не більше 6—7 літрів молока на кожну корову. З шести ферм артілі друга була найгіршою.

Якось на бригадних зборах комсомольці і молодь артілі знову заговорили про відставання ферми. Секретар бригадної комсомольської організації Валентина Дігтяр закликала комсомольців піти у тваринництво подолати відставання. Її підтримала вся молодь артілі.

На ферму прийшло дванадцять комсомольців — молодих енергійних дівчат. Сестри Марія та Міля Леонівці, Галя Перепічай, Валентина Дігтяр та інші. З великою енергією взялись дівчата за роботу. Але ж з перших днів відчули, що їм бракує досвіду, знань. Та настрої залишався бадьорим. Вирішили на перших

Покупці вдячні

ЗАВЖДИ людно у продовольчому магазині № 41, що міститься по Комуністичному проспекті. Комсомольсько-молодіжний колектив магазину працює так, щоб швидко і культурно обслуговувати покупців. І споживачі задоволені. Адаже заслужену нагороду одержали продавці магазину від міського комітету комсомолу — похвальний лист за хорошу працю.

Останнім часом магазин перетворився в школу. Тут проводять практику учні торговельно-лінійної школи. В минулому році їх було 50, зараз — 20 чоловік. Майбутні працівники прилавку багато хороших переймуть у своїх старших товаришів.

...Коли б ви не зайшли до парфюмерно-галантерейного магазину № 2, вас завжди зустрінуть радо і щиро. Порадять, що купувати, уважно прислухаються до вимог. Справжніми майстрами своєї справи можна назвати Галю Коваленко, Свету Голенцову, Людю Кравченко, Августину Мороз. «Хороші дівчата працюють в магазинях, хороші і щирі» — говорять покупці.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

На допомогу прийшли доярки з першої ферми, яка має найкращі показники в районі по надоях молока. Щотижня до молодих доярок приходили Поліна Балаєва, Тетяна Марущак, Катерина Дубова та інші. Вони розповіли, як краще готувати корми до згодвання, в якому порядку давати їх тваринам, як роздоювати корів, доглядати їх. Молоді тваринники артілі почали відвідувати навчання в школі передового досвіду, яка була організована на базі передової ферми артілі.

Щодобові надой молока почали рости і зараз досягають 10 літрів від кожної корови. Комсомолки не заспокоюються на досягнутому. Хочеться вірити, що згодом про молодіжну ферму заговорять в усьому районі.

с. Новгородка.

порах зверну-тись по допо-могу до обзна-них людей.

П. БІЛЯКОВ.

БУДЕ ХОРОШЕ ПОПОВНЕННЯ

ШАФИ, етажерки, стелажі, столи, тумбочки... В цій кімнаті, як у меблево-вому магазині. Вироби з дерева вражають своєю стро-гою і красивою формою, вдалим лакуванням. Ось книжковий стелаж. Його стінки за малюнком, кольо-ром дуже схожі на дубові, а насправді вони з вілки. Видно, тут доклали вміння працюючої руки.

— Оце і є наше госпо-дарство, — говорить ди-ректор школи Микола Га-вриллович Заволока.

В кутку — купа фанери — вона теж виробляється у нас, — пояснює гос-подар і запрошує оглянути фанерний цех.

Ознайомившись з вироб-ництвом, спочатку навіть не вірили, що все це — у шкільній майстерні, а це на заводі.

З ями, наповненої трохі бурхаватою водою, розпаре-ні (а перед цим ретельно висушені) березові, грабові, вільхові чурки подаються на ніж. Тут вони розкρού-

ються. Потім уже біле по-лотно вогкої деревини роз-різається пожицями на пев-ний формат. Далі на стругку наноситься клеї-ва речовина, і комплекту-ють пакети. У спеціальному пресі пакети витримуються під тиском у 250—300 ат-мосфер, щоб відбулась по-лімеризація клеїв. Через добу вона висушується.

Ми розповіли лише про основні процеси виробни-цтва фанери, які здійсню-ють учні старших класів

ВАЖАНІ ГОСТІ — КУЛЬТАРМІЙЦІ

УЧАСНИКИ художньої самодіяльності Димит-ського сільського клубу час-ті гості у трудівників кол-госпних ланів. Тепло зустрі-чають глядачі співака Во-лодимира Шевченка. Попу-лярна пісня «Я люблю те-бе, життя» та твір «Мор-ська душа» зайняли провід-не місце в його репертуарі.

Леонід Сокуренько і Ва-силь Кушніль добре зареко-мендували себе як вико-навці сатиричних і гуморис-тичних творів О. Вишні, С. Олійника, О. Ковічки.

Значна заслуга в органі-зації художньої самодія-льності належить завідуючо-му клубом Івану Скачку та баяністу Григорію Усисто-му.

В. СОКУРЕНКО.

Маловисківський район.

Вони ж виготовляють з фа-нери і меблі. Ось як у Пок-ровській одинадцятирічній трудовій політехнічній школі відбувається вироб-ниче навчання. По закін-ченню його учні вийдуть у життя не тільки з хороши-ми трудовими навичками, але й з робітничими спеці-альностями.

— Любо глянути, як працюють десятикласники Микола Комісаров, Василь Сіроменко, Микола Бугаєн-ко, Люба Матюшинець та інші, — розповідає керів-ник виробничого навчання М. А. Антоненко. — Вони будуть хорошим поповнен-ням рядів молодих будів-ників комунізму.

О. СОРОКОВИЙ,
секретар Новоархан-гельського райкому комсомолу.

ПЕРШІ ДВІ ТОННИ

КОМСОМОЛЬЦІ і мо-лодь Кіровоградсь-кого заводу «Більшо-вик» збирають металевий брухт поза територією підприємства. Днями об-ласної конторі «Втормету» відтранспортовано перші дві тонни метало-лomu.

З. ФІЛІП'ЄВА,
Д. СТРУЛЬ,
М. ОВЧАРЕНКО,
робітники заводу «Більшовик».

Юнакори ПИШУТЬ БІБЛІОТЕКАРЯ ЗАМІНЮЮТЬ УЧНІ

ЯКОСЬ захворіла заві-дувача Богданівською сільською бібліотекою. «І що ж, закрили бібліотеку? — запитують читачі». Ні. В дні хвороби Галлину Кузьмівну замінили... чле-ни гуртка громадських бі-бліотекарів.

Такий гурток тут пра-

АГІТКУЛЬТБРИГАДА НА КОЛЕСАХ

ІХ ЧАСТО можна бачити на польовому стані, в літньо-му таборі тваринників, сіль-ському клубі чи сусідній брига-ді. Це члени агіткультбригади колгоспу «Україна». Очолює її комсомольський вождь Во-лодимир Милованов.

Вдало підібрана програма концерту — пісні і вірші, сати-ричні куплети завжди добре сприймаються глядачами. Темі життя і праці своєї бригади теж знаходять відображення в концерті.

Зараз члени агіткультбригади готують нову програму, мірку-ють про те, як весело зустріти День радянської молоді.

В. МИРОНОВ.

с. Антонівка Добровеличківського району.

цює вже чотири місяці. Йо-го слухачі — учні Богда-нівської середньої шко-ли — прослухали кілька лекцій та бесід по бібліо-течній справі, навчилися класифікувати, зашифрува-ти та розставляти книги на полицях. Вони вже вмі-ли обслуговувати читачів. Члени гуртка провели дис-пути на теми: «Чи готовий ти жити при комунізмі», «Людина людині друг, то-вариш і брат», організують бесіди серед піонерів, тваринників, у сім'ях пре-старілих колгоспників, об-слуговують читачів дома.

Особливо до вподоби біб-ліотечна робота Валі Дов-женко, Володимру Глуш-ку, Людмилі Куліш та Олександрі Ніколенко. Во-ни з успіхом можуть само-стійно обслуговувати чита-чів.

Зараз слухачі гуртка по-повнюють свої знання, про-водять велику роботу по донесенню книг до кожної сім'ї.

В. БОГДАНОВА.

Знам'янський район.

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“ ДОПОМІЖ

В № 68 нашої газети вміщена замітка «З мого фото-альбома», де йшлося про погану підготовку до лі-та піонерського табору обкому профспілки працівни-ків державної торгівлі та споживчої кооперації.

Голова обкому профспілки А. Черненко повідомив редакції: «Наведено нирядок в літньому театрі і на естраді; в таборі повністю укомплектовано штат пра-цівників спальні корпуси обладнані, забезпечені білиз-ною, працює кухня, їдальня, ізолятор. Зараз в таборі відпочиває 250 піонерів і школярів».

«ПІД чужим прізвищем» — так називалась кореспон-денція, вміщена в газеті від 16 березня ц. р. В ній йшлося про підлітків Григорія Сиротенка-Лазу-тіна, виконроба Кіровоградської будівельної дільниці Одеського БМУ «Холодпромбуду». Як повідомив редак-ції начальник будівельно-монтажного управління «Хо-лодпромбуд» т. Вільга, Г. Сиротенко-Лазутіна з робо-ти звільнено.

ЕЛЕКТРОДВИГУНИ-ЛІЛІПУТИ

В СВІТІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

ЦЕЙ ЕЛЕКТРОМОТОР за розмірами менший за сирникову коробку і ва-жить всього лише 36,5 грама. І тим не менш він являє собою двигун, який має ті ж складові частини, що і «дорос-лі» електромотори. Його вал обертає-ть з швидкістю 4 тисячі обертів за хвилину. Мотор досить сильний; під-ключений через редуктор до малень-кого підйомного крану, він може підніма-ти до 10 кілограмів вантажу.

Електродвигуни-ліліпути у великій кількості йдуть на фабрики механічних іграшок. Їх можна побачити в лабора-торіях радянських вчених і на прилав-ках дитячих магазинів. Недарма Москов-ський завод мікроелектродвигунів, впер-ше освоївши три роки тому новий вид виробів, не астигає виконувати заявки на мотори-ліліпути. В минулому році випущено 500 тисяч двигунів, а в нині-шньому цифра подвоюється.

— В дальшому плануємо збільшення випуску моторчиків, — заявляє ди-ректор заводу Семен Герасимович Фомін.

Директор дістає з ящика стола мініа-турні електродвигуни і розставляє їх поруч з чорнильним приладом. Декілька типів їх уже освоїв колектив підприє-мства. Одні — з металевими корпусами, інші — виглискують м'яким блисков пластмаси. Джерелом енергії для кож-ного є звичайна батарейка від кишень-кового фонарика.

Ось моторчик останнього випуску. Він працює на напрузі 6 вольт, але потуж-

ність його така велика, що він здатний обертати маленький токарний верстат, який використовують годинники. Прак-тично для цього незручно користуватись батарейкою. Зараз завод почав випуска-ти трансформатори, які знижують на-пругу — з 127 вольт до потрібної, і одноразово вирівнюють струм на постій-ний.

Ось ще один новий електродвигун — зовсім малятко. Він являє собою кри-хітний циліндр довжиною трохі більше трьох сантиметрів, а діаметром близько 13 міліметрів. Двигун призначений для таких іграшок і моделей, де не потрібна потужність, що розвивається моторами великих габаритів.

МОТОРЧИКИ з батарейками встанов-люють в дотепно сконструйовані ігра-шки, і вони оживають на радість ма-люків.

... Ось сидить забавна плушева собач-ка. В передніх лапах у неї палички, а спереду музичний інструмент — ксило-фон. Досить нагнснути кнопку, і собачка починає бити паличками по ксилофону, виконуючи невідгадливую мелодію. Перед нами червоної металевий жук розміром з черепаха. З сердитим дзиччанням він повзає по дольці. Наткнувшись на пе-решкоду, жук зупиняється, а блиснув-ши очима-лампочками, повертається на-зад. Так жук може повзати декілька годин, тобто поки не зсякне закладений в його корпус заряд батарейки. Зовсім, як справжній рухаються з допомогою мо-торів-маляток іграшкова катер з повіт-рянним гвинтом і мініатюрна автомаші-на «Волга».

А скільки дотепних рухливих моде-лей створено юними техніками, що ку-пують продукцію заводу електродвигу-нів-ліліпутів! Тут і моделі літаків, вер-

статів, всюдиходів, автомашин... Завод одержує десятки листів із різних міст країни.

Саша Попов із Ашхабаду хоче збуду-вати моторний човен і повідомляє, який моторчик йому потрібний. Ряд моделей спроектував семикласник Вєня Семенов із Калінінської області. Він просить за-безпечити їх електродвигунами. Верстат для обробки ряду дрібних деталей створ-ив сибіряк Володя Огнев. Він також звернувся до робітників заводу за допо-могою. А маленький бакинськ Мамед Джафаров розрахував, що йому під си-лу побудувати літаючу модель літака.

МІКРОЕЛЕКТРОМОТРИ приваблю-ють не тільки хлоп'ят. Ними цікав-ляться науково-дослідні інститути і під-приємства. Вони потрібні в лабораторі-ях, цехах, де використовуються точні прилади контролю і запису технологі-чних процесів, для виготовлення моделей, майбутніх технологічних установок й ін-ших цілей.

Трест «Львівнафторозвідка» просить направити йому мікромотори, які роз-відники земних надр збираються вико-ристати для самозаписуючих установок. Для своїх лабораторій хоче застосувати їх Томський політехнічний інститут. Кри-ворізький південний гірничо-збагачуваль-ний комбінат використовує їх для осна-щення реєструючих приладів теплового контролю. Одне з підприємств, що ви-пускає патефони, запроєктувало випуск мініатюрних патефонів і прислало заяв-ку на електродвигуни-ліліпути.

М. НІКОЛАЄВ.
(ТАРС).

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
13 червня 1962 р., 3 стор.

ДРУЗІ! ЧЕКАЄМО ВІД ВАС НОВИХ ЛИСТІВ

Рекорд терпіння

ків кількатисяч-ний загін молодих залізничників!

Кажуть, що терпіння невіч-

НА КІРОВОГРАДСЬКІЙ станції Помічна. Зелене вона чепурними садками, оспівує гудками тепловозів та дзвінками голосами дівчат і хлопців.

Гаряча молодість, допитлива. До того ж, ще й терпелива. Остання риса залізничників відноситься до спортивних буднів станції.

Взяти, наприклад, баскетбол. Не встигнете ви її подумати про цю захоплюючу гру, як ваші мрії тут же затьмарить Іван чи Петро:

— На стадіоні ж баскетбольного майданчика немає.

— А волейбольний!

— Є. Але не збираєтеся спортивну форму одягати... Майданчик у нас єдиний, а бажаючи попастися м'яча — сотні.

— А коли я люблю гімнастику!

— Любов вимагає жертв. Чаркайтеся на поржавілу перекладину, доки собі в'язи не звернете... У нас із громадськими кадрами сутужно.

Сутужно в Помічній і городишниках. І легкоатлетам нелегко. Зате Василь Фока (відповідальна особа за спортивно-масову роботу на станції) досить легко-важно запевняє кожного:

— У нас майже все в ажурі. Навіть каса для продажу квитків на футбольні матчі, — як ялекча.

Каса є. Стадіончик існує. А справжнього спорту так і немає.

І яка ж ото чемпіонська терпеливість у помічнянських комсомольців! Формально створені секції аж ніяк не роблять погоди навіть у районному масштабі. І чи не для того біля входу на стадіон споруджено приміщення каси, щоб Василь Фока використовував її, як трибуну для окомаслювання. З цього «виду спорту» він давно виборозив звання майстра. Василь, не моргнувши й оком, запевняє, що найкращий колектив фізкультури в локомотивному депо. Вихваляє його, як перекупка свої товари:

— Там і форма є, і секції працюють, і розрядники ростуть, як гриби після дощу...
Справді, деповський колектив фізкультури немаленький. Не раз його футболісти виходили переможцями на районних змаганнях, радувала хорошими успіхами і команда шахістів... Були кубки, були грамоти. Був справжній футбол, волейбол... Ще й виробничі гімнастика давала себе знати.
І на тобі. Сьогодні працює в депо біля двохсот юнаків і дівчат, а робота спортивних секцій ледве жевріє.
— Ну, а як з гімнастикою!
— Яка там гімнастика! — запитує нас В. Фока. — Не чув про таку.
Напевне, і члени комсо-

мольського комітету не відають, що біля депо досі не споруджено, бодай, волейбольного майданчика, що команда баскетболістів не тренується, бо немає спортивної форми, що... отих «що» набирається не один десяток.

Дивуєшся терпеливості молоді, олімпійському спокоеві комсомольського вожака Валентина Бідухи. Він же, до речі, очолює і колектив фізкультури. В народі кажуть: який командир — таке його й війсьцо. А В. Бідуха і члени комітету про фізкультурні діла мають приблизне уявлення.

— Був у нас член комітету Борис Андрущак, — говорить технік депо В. Гуртовий. — Він відповідав за спорт, він і в курсі справи...

Виходить, що за спорт (і то формально) відповідають лише обрані особи, а не комсомольська організація в цілому. Тут навіть запал окремих ентузіастів гасить. Нещодавно комсомолец Егмонт Саакян вирішив провести шаховий турнір. Та з цього нічого не вийшло. Його навіть не підтримав голова місцевому І. Я. Марусенко.

І це, на думку В. Фоки, найкращий колектив спортивного товариства станції. Що вже й казати про інші колективи, коли в них розрядників по пальцях перелічити можна.

... Є на Кіровоградській станції Помічна. Це те місце, в якому прописано спортивну сплячку, в якому мешкають майстри-окозасильовачі в особі В. Фоки. І як терпить таких керівни-

ків кількатисяч-ний загін молодих залізничників!
Кажуть, що терпіння невіч-
ків кількатисяч-ний загін молодих залізничників!
Кажуть, що терпіння невіч-

В. ЮР'ЄВ.

Спецкор «Молодого комунара».

Дитячий садок № 22, що розташований на території сільськогосподарської виставки.

На знімку: Света ШЕВЧЕНКО (зліва) і Наташа ТИНЯКОВА.
Фото В. КОВПАКА.

У САНТ-ЯГО, АЛЕ ПРОЇЗДОМ

АРИКА, 11. (Спец. кор. ТАРС Н. Кисельов, М. Мержанов і А. Стародуб). Фінальний свисток пролунав. 25 тисяч глядачів, як і на початку матчу, в єдиному порві засвідали чилійський гімн. А нам все не вірилося, що для наших футболістів чемпіонат світу закінчився, що вони завтра вирушать у Сант-Яго, але лише проїздом додому. Не вірилося, тому що перед шм майже всі 45 хвилин другого тайму ми бачили, як гра йшла в одній вороті, як господарем становища була радянська команда.

Змагання почалося на півгодини раніше, ніж звичайно, — не заради неділі, а на випадок додаткового часу при нічийному результаті.

Спочатку м'яч майже не залишав середини поля. Гравці обох команд часто втрачали його, намагаючись залязати комбінації. Нарешті Месхі властився його коронний прохід по лівому краю. Ейсагуїрре відштовхнув форварда руками. Штрафний закінчився кутовим ударом. Подали — Понедельник зіграв головою, але м'яч пройшов повз ворота.

Гостра атака чилійців. Рамірес прорвався по правому краю і послав м'яч у центр штрафного майданчика. Яшин відбив м'яч у поле.

Темп гри зріс. Тепер гравці скупчуються то на одній, то на другій половині поля.

На 12-й хвилині Воронін, ліквідуючи прорив чилійців, порушує правила біля самої лінії нашого штрафного майданчика. Санчес сильно б'є під перекладину. А Яшин навіть не прореагував. Як було прикро бачити цей промах воротаря! 1:0.

Наша команда кинулася на

штурм. Кілька кутових, які було призначено після гоштрів проходів по флангах, не дали результату. А по воротах Ударів не було — захисники або воротар перехоплювали м'яч. Радянська команда майже вся перейшла на чужу половину поля. А тут Ланда раптом дістав пас на вихід, і лише біля самих воріт його наздогнав Островський. Разом з Яшиним вони врятували ворота.

На 27-й хвилині рахунок

зрівнявся. Воратар чилійців відбив удар Мамнікіна, м'яч відлетів праворуч, до нього врінувся Месхі, знову послав м'яч у центр, і тут Численко з близької відстані точно пробив по воротах. 1:1.

Ми вже полегшено зітхнули. перевага нашої команди, що виявилася дедалі сильніше, дала свої плоди. Радість була недоогою. Менш як через хвилину м'яч знов опинився в наших воротах. Сталося це так. Іванов володів м'ячем у середині поля, але поки він розміркував, кому його передати, його опікун Рохас «украв» у нього м'яч прямо з-під ніг. І дивно — йому ніхто не перешкодив. Він пройшов вперед і метрів з 35 сильно вдарив по воротах. Яшин запізнився з кидком. Пропускати такі м'ячі для нього непростимо, і пояснити те, що сталося, можна тільки тим, що Яшин у матчі з колумбійцями втратив впевненість у собі.

Залишалася надія, що напад зуміє пробити оборону противника і переламати гру. Таке враження посиділо на початку другого тайму. Рідко буває такою несхожою одна половина матчу на другу. Якщо в першій ми бачили боротьбу рівних команд, то після перерви картина різко змінилася. Якійсь час штурм був таким сильним, що чилійці змушені були всією командою відступити на свій штрафний майданчик. Правда, чилійці час від часу все ж гостро контратакують.

На 18-й хвилині могла б випроститися доля матчу. Численко пройшов майже до лінійної лінії і послав м'яч вздовж поріг. Іванов, Понедельник і Мамнікін не встигли використати цей сприятливий момент, і м'яч став легкою здобиччю воротаря Ескутті.

Атаки радянської команди тривають. Ось Понедельник влучив у штангу, ось його ком-

бінацію з Численком і Воронінін перервав воротар, ось противник вграв у політрі небезпечну навісну подачу Месхі. Тут варто зауважити, що більшість промахів була наслідком технічного браку, на який особливо хлибував Мамнікін. Він погано обробляв м'яч, часто втрачав його і тим самим зривав атаки. Не завжди Мамнікін розумів і задуми партнерів. Багато помилок цього разу допустили Понедельник, Іванов, Численко. Особливо почувалася перевага суперників у вмінні грати головою.

Останні хвилини проходять в дуже нервовій обстановці. Публіка скандує: «Чілі! Чілі! Чілі!» Радянські футболісти безперервно атакують. На половині поля суперників «перекочували» навіть усі наші захисники. Але пізно.

Фінальний свисток судді Хорна (Голландія). Чилійці кидаються один до одного, обіймаються, цілуються. Так закінчився чвертьфінальний матч, який збірна Чілі виграла з рахунком 2:1. Тепер у півфіналі вона зустрітеться з чемпіоном світу — командою Бразилії. Ця гра відбудеться в Сант-Яго, а не у Вінья-дель-Мар, як намічалось раніше.

Історія повторюється. Радянська команда лишилася за бортом чемпіонату світу, спіткнувшись, як і чотири роки тому, на тому самому рубежі. І знову наші футболісти програли господарям турніру. Підсумок маловісний.

(Продовження. Поч див. в № 71).

АЛЕ, здається, я трохи відхилився від розповіді. Так от, коли ми зайняли місце, пілот ще раз окинув нас поглядом, зачепив за трос карабіни важких вірьовок і скомандував:

— На лебідці, підйом!
— Єсть підйом! — донеслось у відповідь.

Здригнувши, гондола відірвалася від землі і почала плавно підніматися вгору. Нашій допитливості, не було меж. Кожний жадібно намагався з висоти пташиного польоту роздивитися красу підмосковної природи. Ось уже будинки навколшині сія зробились подібними до маленьких кубиків, а здалеку кудись на захід змійкою потягся залізничний ешелон.

Піднявши голову вгору, я остовпів: наді мною розстелившись казковою, велетенською рибою висіла оболонка аеростата. Раптом гондола сколихнулася, ми в замішанні переглянулися. Це означало, що підйом закінчений. Висота — 400 метрів.

Аеронавт відкриває дверці:

— Першому приготуватися, — владно наказав він.

І ось новачок, набравшись сміливості, провалюється у прозору товщу безодні. Гондола, звільнившись від вантажу, поволі загойдалася. Підходить моя черга. Нелегко зайняти вихідне положення для відділення від гондоли. Взявши руками за її краї, я глянув униз і завмер від жаху. Інстинктивно відштовхнувся назад, немов пташка, яка ще не вміє літати, не впевнена в першому польоті.

Заколивався. «Стрибати чи не стрибати?» — пронеслося в голові. Але настирлива команда інструктора «Пішов!»

вивела мене з оцінення. Приступок гондоли в якусь мить вислизав з-під ніг. Мить невагомості, і я, зігнувши зуби і міцно притиснувши до грудей запасний парашут, стрімко зриваюся вниз.

Здається, падінню не буде кінця-краю, та ось раптом якась невидима сила зупиняє його і навіть ніби тягне догори. Ще мить і я — під білим куполом парашуту. Він, наче медуза, повис наді мною.

Перше відчуття — наче я не рухаюсь. Довкола гробова тиша. Хочеться кричати, співати. Хочеться свиснути так, щоб почула мене вся округа. Словом, в цей час я відчув невимовний приплив радості. І тільки владний, через рупор, голос з землі: «Приготуватися до приземлення!» — обриває захоплення. Все, що здавалось крихітним, стало швидко рости і збільшуватись. Площадка приземлення швидко наближається. Ось уже видно кожному травинку, кожному трішнику...

М'який поштовх — земля, рідна земля!

Шовковий купол зморщився і розстелився біля мене. А вітерець, наче хоче помірятися зі мною силами, знову надуває купол, тягне його за собою. Підбігає черговий по площадці, хоче допомогти мені. Але я відчуваю титанічну силу — подужую вітер. В припливі радості хочеться обійняти сержанта, міцно притиснути його до грудей...

ТРЕТІМ був бойовий стрибок в тил ворога. В ніч на двадцять четверте вересня сорок третього року до нас підійшов командир бригади майор Синорчук.

— Ну, розвідники, глядіть. Летимо на нашу територію, але не забувайте, це поки що тил ворога...

(Далі буде).

ПЕНТАГОН ГОТУЄТЬСЯ

НЬЮ-ЙОРК, (ТАРС). Як повідомляє кореспондент агентства АП з Генолуу, Сполучені Штати Америки оголосили, що з 12 червня цього року зона ядерних випробувань у районі острівів Джонстона тимчасово розширюється для проведення ядерного вибуху на великій висоті. Цього заходу, вважає кореспондент, вжито в зв'язку з передбачуваною «великою інтенсивністю світлового випромінювання під час вибуху, який буде проведено вночі».

Пояснюючись на запиті представника об'єднаної групи спеціального призначення № 8, яка проводить випробування, кореспондент вказує, що цей вибух, якщо дозволить погода, буде проведено наступного тижня на висоті в кілька сот кілометрів. Кореспондент вважає також, що в результаті вибуху, можливо, буде порушений високочастотний радіозв'язок.

Військовий трибунал засудив зрадника Бат'ківщини до смертної кари — розстрілу.
Вирок виконало.
Редактор П. МАРЧЕНКО.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.